

va orientar per a poder crear màscares amb trets exagerats propis de la Comèdia dell Arte. Per la vesprada, ja seques les recobrírem amb guix. Naixeren així els primers motles que podrem utilitzar per a crear màscares de paper i cola. La intenció pedagògica ha sigut la de deixar aflorar a cadascú la part d'imaginació i de sensibilitat dels participants de manera natural i lúdica. Una primera etapa d'un projecte al que esperem poder donar continuació.

El dia 4, el carter reial es va avançar a les seues majestats els reis d'Orient, amb la dura tasca de replegar les últimes cartes. Venia amb el temps just i li quedaven la Torre i Vilanova per visitar, però també era sabedor que a les Coves alguns xiquets li havien preparat una partitura expressament en el seu honor i per això ens va visitar primer. Jessica i Núria li donaren la benvinguda i l'acompanyaren fins la plaça. El Sr. Paco Serret va tindre l'amabilitat de conduir-lo fins allí, ja que venia amb retràs. I, un per un, xiquet per xiquet, carta per carta, després d'escoltar a tots i de preguntar per no oblidar-se de res, se segellaren totes les cartes i foren dipositades dins la seua bossa violeta dels desitjos. Tot per a què l'endemà, quan arribaren els reis, tot estigués a punt. Després de tantes visites i tants esdeveniments, la setmana arribava al seu fi, les vacances també, i l'arribada tan esperada s'anava sentint per els carrers, com si l'aire estigues suspès, la calma era total i tots ens preguntaven per on, i com, arribarien els reis. Per fi amb

l'acomiadament del dia, aparegué un resplendor pel camí de la partida de baix, dalt de la Moreria, com una candela temerosa i fràgil. No estavem segurs si allò que veiem era el gran esdeveniment. Però, poc a poc, aquest resplendor s'anava enfortint, desdibuixant la carretera, encisador com el cant de les sirenes i quedaren atrapats els nostres ulls i el nostre cos quiet fins quasi tindre la cort davant de nosaltres. Aquelles torxes les portaven les dames d'Orient amb capes granates i toques dorades com l'or, totes elles amb estels brillants per la cara a

la manera oriental. Obrien pas als reis, allunyant els perills del camí amb els seus iris. Diuen que porten uns arcs amb fletxes baix de les capes, fletxes d'or que es desplacen a la velocitat de la llum, i que són tan ràpides com els llamps. Però no les van utilitzar, ja que la gent covarxina és amiga de la gent d'Orient, firmaren acords de pau amb els cavallers del temple, quan deixaren les nostres terres.

La cort seguia darrere, cada rei anava muntat a cavall i amb les seues capes recobrien els seus animals del fred i del cansament del camí. Melcior, Gaspar i Baltassar amb els seus respectius acompanyants. Alguns de nosaltres tenien preparat algun refrigeri per alleugerir la fi del viatge. Refrescaren els animals i els alimentaren, els reis també provaren algun dels nostres pastissos. Després de la simbòlica donació de les claus arribàrem tots a la pista on ja estaven tots els regals. Aquella nit va ser una nit més especial per a tots, una nit en que tots ens trobàrem de nou en la nostra infància, en la frescor de la innocència que mai s'ha de perdre, en el desig de no oblidar i de respectar la màgia i la il·lusió del Nadal.

Cathy

